

Unele caracteristici ale cântărilor carismatice

Ce sunt cântările carismatice și prin ce se pot recunoaște? Dacă luăm numai textul pentru evaluare, atunci se pot constata următoarele caracteristici:

1. Întotdeauna stă omul și nevoile lui în centrul cântărilor, și nu stă Dumnezeu.
2. Experiențele subiective ale omului joacă un rol mare, deseori în contradicție cu poziția credinciosului. Uneori nu se știe dacă afirmația din cântare este făcută de un om născut din nou sau numai de un om religios.¹
3. Adevărata adorare are loc totdeauna de la om spre Dumnezeu. Pentru aceasta sunt capabili numai creștinii mântuiți, care au fost născuți din nou și posedă Duhul Sfânt.
4. În general se caută zadarnic în textul acestor cântări lauda și mulțumirea pentru poziția desăvârșită a credinciosului în Hristos.
5. În unele texte ale cântărilor Dumnezeu vorbește direct omului; aceasta nu este în ordine și această vorbire ar trebui să rămână rezervată exclusiv Bibliei.
6. O problemă frecventă a acestor cântări este, că afirmațiile referitoare la Dumnezeu nu sunt clare. La cine, de exemplu, se referă cuvântul „Domnul”? Este Dumnezeuul Vechiului Testament (Iehova=JAHWE) sau este Domnul Isus? Noi creștinii stăm în legătură cu Dumnezeu Tatăl numai prin Domnul Isus.
7. O altă problemă constă în aceea că Persoanele Dumnezeirii sunt deseori confundate. Nu se știe: este vorba acum de Tatăl sau de Fiul? Sau, Dumnezeirea și caracterul omenesc al Domnului Isus nu se diferențiază clar.
8. Caracteristic cântărilor de laudă este un talmeș-balmeș de nume, titluri și însușiri ale lui Dumnezeu fără o succesiune de idei și context rațional.
9. Deseori Tatăl este apelat ca și Creator și Împărat sau se creează impresia că Împărăția minunată a Domnului Isus ar fi și venit chiar. Aceasta trezește o atitudine de așteptare lipsită de luciditate despre prezența și domnia lui Dumnezeu aici și astăzi.
10. Când este vorba despre Împărat și Împărăția lui Dumnezeu, deseori este neclar dacă se referă la Împărăția actuală (ascunsă) sau cea viitoare (vizibilă) de 1000 de ani. Ambele sunt contopite într-una.
11. Fără ezitare se aplică locuri din Vechiul Testament la Biserică/Adunare. Zadarnic se caută o înțelegere despre diferența între Israel și Biserică/Adunare și diferitele epoci ale istoriei mântuirii. Prin aceasta iau naștere confuzii mari și pozițiile creștine deosebite nu mai sunt exprimate.
12. Revenirea lui Hristos în putere și glorie și ivirea Împărăției sunt deseori puse în legătură cu judecata finală din „ziua de apoi”. De aceea răpirea Bisericii/Adunării înaintea necazului cel mare nu este o temă a cântărilor carismatice.

¹ Aceasta pare să nu joace un rol mare în muzica carismatică, așa cum dovedește afirmația de pe următoarea pagină de internet: <http://vineyard-anbetung.blogspot.de/2009/04/vineyard-worship-manifestov.html> Acolo se spune printre altele: „Noi vrem să marcăm o cultură de adorare durabilă, care pentru noi și generațiile care vor veni dezvoltă în continuare permanent adâncimea și lărgimea adorării. Adâncime în calitatea întâlnirii cu Dumnezeu. Lărgime în câștigarea oamenilor din comunitate și din afara comunității. Noi vrem să facem capabili pe cât mai mulți posibil oameni să aibă un stil de viață de adorare și să călăuzească și pe alții în ea, fie că este vorba pe scenă, pe stradă sau în camera de locuit.”

13. Caracteristic cântărilor de laudă sunt repetările multe, prin care trebuie să se mărească dispoziția sufletească. Conținutul textului trece apoi ușor pe planul secund și cântărețul este în pericol să confunde emoțiile sale cu sentimentele spirituale.
14. În general cele mai multe cântări carismatice *nu sunt* potrivite pentru adorarea lui Dumnezeu în Duh și adevăr (Ioan 4.23,24). Este o opoziție totală față de cântările „mișcarea fraților” și multe cântări din perioada de trezire.

Muzica pop creștină

Este de asemenea foarte trist că prin unele cântări cu un accentuat ritm de tact muzica pop creștină își găsește intrarea în biserici/adunări, ceea ce în unele cazuri a condus la folosirea de baterii în întrunirile de tineret și/sau în strângerile laolaltă ale bisericii. Dumnezeu a dat explicații în domeniul muzicii spirituale în ultimii 25 de ani prin oameni competenți. Nu putem trece cu vederea aceasta. Amintim frați cum ar fi Martin Heide, Roger Liebi, Rudolf Gerhard, Walter Kohli, Dan Lucarini, Adolf Graul, Georg Walter, Matthias Steup și alții. Stilurile muzicale axate pe ritmuri de tact în loc de muzică melodioasă și cântările carismatice pătrund astăzi pe front larg în comunitățile evanghelice, și cu regret și în comunitățile fraților. Noi nu vrem să ne includem acestei tendințe. Întrebare nu este: Ce se mai poate tolera?, ci, Ce este spre onoarea Domnului? Ce se adresează sufletului și este eventual în stare să trezească sentimente spirituale? Bateriile și ritmica tare se adresează corpului. Pe acest nivel Dumnezeu nu vrea să comunice spiritual cu noi (Adolf Graul). O astfel de muzică stă în contradicție cu lucrarea Duhului lui Dumnezeu și este dăunătoare creșterii spirituale și credinței creștine.